

Sentència 13-97 DE 7 JULIOL DE 1997

Ponent : M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: Que per Sentència de data 12 de febrer de 1.994 el M. Iltre. Tribunal de Corts va condemnar Enric C.G. com autor responsable d'un delicta d'imprudència amb resultat de lesions i en concepte de responsabilitat civil, el va condemnar solidàriament amb la seva companyia d'assegurances LA FINANCERA a pagar les quantitats que es determinaran en període d'execució de Sentència, prèvia la pràctica del peritatge mèdic ordenat. Que per Sentència de data 21 de gener de 1.992 el Tribunal Superior de Corts va confirmar en la seva totalitat la Sentència citada.

Que per Aute de data 13 d'octubre de 1.993 el Tribunal de Corts fixa les indemnitzacions d'Alícia C.R., de Miquel L.H. i de Mª Carme D.A., que per Sentència de 6 de març de 1.996 el Tribunal Superior de Justícia ha anul·lat la Providència de 18 d'octubre de 1.993, acordant reposar el procés en l'estat perquè sigui substanciat i finalitzat segons dret pel que fa al cas de la perjudicada Mª Carme D.A., que per Aute de data 14 de juny de 1.996 el Tribunal va nomenar en qualitat de perits els Drs. Verdaguer i Cairat per tal d'examinar la perjudicada i informar el Tribunal sobre els punts litigiosos, condemnant solidàriament Enric C.G. i la companyia d'assegurances LA FINANCERA a pagar d'immediat a Mª Carme D.A. una provisió de 4.500.000.- pts.

II. RESULTANT: Que per Aute de data 25 de novembre de 1.996, el Tribunal de Corts ha condemnat Enric C.G. i la Companyia d'assegurances LA FINANCERA a pagar, tenint en compte la provisió de 4.500.000.- pts ja pagada, a Mª Carme D.A. la quantitat complementària de 8.251.674.- pts.

III. RESULTANT: Que contra l'Aute abans esmentat s'interposa recurs de Suplicació pel Lletat Francesc GRAU ESPLANDIU, en interès de Mª Carme D.A., el qual al·lega com

a motius del recurs la infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil (art. 3.9 del Decret de 13 de juliol de 1.990).

Exposa en sosteniment del seu recurs els mitjans següents:

- L'Aute recorregut ha rebutjat la demanda d'indemnització del "Lucrum cessans" en la mesura en que no queda provat l'exercici d'una activitat professional abans de l'accident. Tanmateix Mª Carme D.A. ajudava el seu marit en el seu negoci de xarcuteria i l'home ha estat obligat a contractar un empleat. Aquest cas de perjudici justifica una indemnització de 18.900.000.- pts.

- Tenint en compte el seu estat actual descrit pel perit Dr. Cairat, la perjudicada no pot fer la feina de casa sola i necessita l'ajuda d'una altra persona que suposa una despesa mensual de 45.000.- pts, o sigui un total de 15.120.000.- pts.

- El Pretium Doloris està infravalorat i ha de ser fixat en la suma de 10.000.000.- pts.

- L'Aute recorregut no precisa si l'avaluació de les indemnitzacions és efectuada en funció dels barems en vigor al febrer del 1.991, data de la primera Sentència del Tribunal de Corts, en el qual cas els interessos legals d'aquestes sumes haurien de ser atorgats a comptar d'aquesta Sentència o si han estat presos en compte pel càlcul de les indemnitzacions els barems d'avaluació en vigor a la data de la seva fixació, és a dir el novembre de 1.996.

IV. RESULTANT: Que també interposa recurs de Suplicació el Lletrat Joan Miquel RASCAGNERES en interès d'Enric C.G. i de la companyia d'assegurances LA FINANCERA per infracció, per part del Tribunal de Corts, de les normes relatives a la responsabilitat civil (art. 3.9 del Decret).

Fa valer a aquest efecte que:

- el Tribunal de Corts no ha pres en compte l'estat preexistent que tanmateix resulta de les peces del sumari i en particular del certificat establert pel metge Camara Anguita el 19 de juliol de 1.988.

- com que la prova que Mª Carme D.A. hagi exercit una activitat professional abans de l'accident no ha estat mai aportada, la indemnització atorgada pel Tribunal a títol de l'IPP és excessiva i ha de ser reduïda a 2.560.000.-pts.

- la suma atorgada al títol de l'ITT no pot excedir de 300.000.-pts, corresponent a la demanda formulada per aquest cas de perjudici davant del Tribunal de Corts i fixada en la Sentència del 12 de febrer de 1.991.

- la indemnització del Pretium Doloris ha de ser avaluada, de conformitat amb les sumes habitualment atorgades per un perjudici semblant, a 750.000.-pts.

D'altra banda s'oposa al recurs interposat per Mª Carme D.A. observant en particular que aquesta no pot reclamar al mateix temps una indemnització del perjudici professional i la reparació de la seva incapacitat a complir les feines domèstiques, i d'altra part que la perjudicada no ha reclamat interessos al moment de la instància davant del Tribunal de Corts i per tant no pot pretendre formular davant del Tribunal Superior de Justícia aquesta nova pretensió.

V. RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal compareix i es remet, compte tingut de l'objecte del recurs, a la lliure apreciació d'aquest Tribunal Superior de Justícia.

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: Sobre la Incapacitat Permanent Parcial, que el Tribunal de Corts després d'ordenar un complement de peritatge confiat als Drs. VERDAGUER i CAIRAT, ha estimat, fonamentant-se en les conclusions dels perits i el conjunt dels documents mèdics obrant al sumari, que l'estat preexistent invocat per Enric C.G. i LA FINANCERA, era sense relació amb les seqüeles presentades per la perjudicada després de l'accident; que sobre aquest punt els motius precisos continguts en l'autèntic recorregut no són pas útilment contestades pels recurrents.

Que d'altra banda la prova de l'exercici d'una activitat professional per part de Mª Carme D.A. no ha estat aportada mai; és a bon dret que el Tribunal de Corts no ha pres en compte la demanda d'indemnització d'un perjudici laboral. Que finalment les seqüeles descrites pel Dr. CAIRAT, que fan necessari un acompanyament de la perjudicada fora del seu domicili i fan obstacle a la realització a l'interior d'aquest de feines perilloses, no basten per a caracteritzar la necessitat de l'assistència d'una altra persona, cosa que suposa una inaptitud total a lliurar-se sol als gestos de la vida quotidiana.

Que el Tribunal de Corts, per consegüent i amb raó, ha pres en compte aquest handicap indiscutible, atorgant una indemnització compensadora de la I.P.P. calculada sobre la base d'un valor de punt majorat respecte als barems jurisprudencials. Per consegüent l'Aute del Tribunal de Corts ha de ser confirmat en aquest punt.

II. CONSIDERANT: Sobre l'ITT, que cap regla de procediment no prohibeix a les parts de modificar en primera instància l'import de les seves pretensions; que la suma de 700.000.-pts atorgada a Mª Carme D.A. pel Tribunal de Corts per una ITT de 14 mesos, és a dir 50.000.-pts per mes, constitueix una reparació justa i raonable del perjudici que ha sofert per aquest títol.

III. CONSIDERANT: Sobre el Pretium Doloris, qualificat pel perit de bastant important (5/7); que l'avaluació a 1.250.000.-pts d'aquest tipus de perjudici correspon a les sumes habitualment atorgades per la jurisprudència per un perjudici semblant.

IV. CONSIDERANT: Sobre els interessos; que Mª Carme D.A. no ha formulat davant del Tribunal de Corts cap demanda tendint a obtenir els interessos legals de les sumes atorgades i doncs no pot pretendre presentar davant del Tribunal Superior de Justícia aquesta nova demanda; que al capdavall les indemnitzacions han estat calculades pel Tribunal de Corts en funció dels barems en vigor al moment de la fixació de la indemnització, és a dir l'any 1.996, i no pas segons els barems del 1.991 com ho pretén la perjudicada com que aquest mode de càlcul permet compensar el decalatge temporal existent entre l'accident i la percepció de la indemnització, que no hi ha lloc per fi a l'atribució dels interessos, així com ho preveu l'article 74 del Codi Penal, al títol de suplement d'indemnització, en la mesura en que els recursos formulats per l'una i l'altra de les parts en el marc del present procediment no apareixen pas dilatoris.

V. CONSIDERANT: Que convé en aquestes condicions de confirmar l'Aute del Tribunal de Corts de data 25 de novembre de 1.996.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, així com

els Usos i Costums i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar els recursos de Suplicació formulats en la present causa en nom i interès de Mª Carme D.A. d'una part, i d'Enric C.G. i la Cia. d'assegurances LA FINANCERA d'altra part.

2.- Confirmar l'Aute del Tribunal de Corts de data 25 de novembre de 1.996.

3.- Condemnar cadascun dels recurrents al pagament de la meitat de les despeses processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.